

14. asema

Jeesuksen ruumis haudataan

3.4.2010

Golgatan läheiseen puutarhaan Joosef Arimatialainen oli hakkauttanut kallioon uuden haudan. Ja koska oli juutalaisten pääsiäissäpatin valmistuspäivä, sinne he nyt laskevat Jeesuksen. Sitten, *Joosef vieritti suuren kiven hautakammion ovelle ja lähti pois* (Matt. 27:60).

Ilman mitään Jeesus tuli maailmaan,
ja ilman mitään - ei edes lepopaikkaa
- Hän on poistunut luotamme.

Herran Äiti - minun Äitini - ja myös
naiset, jotka ovat Mestaria
seuranneet Galileasta asti,
katsottuaan tarkasti kaikkea
lähtevät. Tulee yö.

Kaikki on nyt ohi. Lunastuksemme
työ on täytetty. Nyt olemme Jumalan
lapsia, koska Jeesus on kuollut
meidän puolestamme, ja hänen
kuolemansa on meidät vapauttanut.

Empti enim estis pretio magno! (1.
Kor. 6:20), Sinut ja minut on ostettu
täydestä hinnasta.

Meidän tulee tehdä Jeesuksen
elämästä ja kuolemasta elämämme.
Meidän tulee kuolla uhrauksella ja
katumuksella, jotta Kristus eläisi
meissä rakkaudesta. Ja me
seuraamme Jeesuksen askeleita

innokkaina lunastamaan kaikki
sielut.

Uhrata elämä muiden puolesta. Vain
näin elämme Jeesuksen elämää ja
meistä tulee samaa Hänen kanssaan.

mietiskelyn kohdat

1. Nikodemus ja Joosef
Arimatialainen, Kristuksen salaiset
opetuslapset, puhuvat hänen
puolestaan korkeissa viroissaan.
Yksinäisyyden, täydellisen
hylkäämisen ja halveksunnan
hetkellä..., silloin he tunnustavat
Herransa *audacter*(Mark.15:43)...:
sankarillista rohkeutta!

Minä nousen heidän kanssaan Ristin
juurelle, painan itseni kylmää
ruumista vasten, Kristuksen
ruumista, rakkauteni tulella..., otan
naulat irti hyvityksilläni ja
uhrauksillani, käärin hänet puhtaan
elämäni uuteen liinaan ja hautaan
hänet rintani elävään kallioon, josta

kukaan ei voi viedä häntä, ja siellä,
Herra, lepää!

Kun kaikki hylkäävät ja halveksivat
sinua..., *serviam!*, palvelen sinua,
Herra.

* * *

*2. Tietäkää ettette ole millään
katoavaisella, ette hopealla ettekä
kullalla lunastetut turhasta..., vaan
Kristuksen kalliilla verellä(1.Piet.
1:18,19)*

Me emme kuulu itsellemme. Jeesus
Kristus on meidät ostanut
Kärsimyksellään ja kuolemallaan.
Me olemme hänen elämänsä. Nyt on
olemassa vain yksi tapa elää
maailmassa: kuolla Kristuksen
kanssa ylösnoustaksemme hänen
kanssaan, kunnes voimme lausua
apostolin mukana: *ja minä elän, en
enää minä, vaan Kristus elää minussa*
(Gal.2:20).

* * *

3. Elämän loppumaton lähde on Jeesuksen Kärsimys.

Joskus uudistamme riemukkaan sysäyksen, joka vei Herran Jerusalemiin. Joskus uudistamme kuolemantuskan kivun, joka päättyi Golgatalle... Tai hänen kuolemasta ja synnistä saavuttamansa voiton kunnian. Mutta -aina!- elämme uudestaan Jeesuksen Sydämen rakkauden: riemukkaan, kivuliaan, kunniakkaan.

* * *

4. Ajattele ensin muita. Näin kuljet maan päällä, virheinesi, kyllä -sillä nehan ovat väistämättömiä- mutta jättäen hyvyyden jäljen.

Ja kun kuoleman hetki tulee, joka on varmasti tuleva, sinä otat sen vastaan riemuiten kuten Kristus, koska kuten Hänkin tulemme

ylösnousemaan saadaksemme hänen
Rakkautensa palkkion.

* * *

5. Kun tunnen itseni kykeneväksi
kaikkiin hirveyksiin ja virheisiin,
joita kurjimmat ihmiset ovat tehneet,
ymmärrän hyvin, että voin olla
uskoton... mutta tuo epävarmuus on
yksi Jumalan rakkauden osoituksista.
Se saa minut pysymään kuin lapsi
Isäni käsivarsiin tarttuneena
taistellen vähän joka päivä ollakseni
irtautumatta hänestä.

Silloin olen varma, että Jumala ei
päästä minua otteestaan. *Unohtaako
äiti rintalapsensa, unohtaisiko
hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka
hän unohtaisikin, minä en sinua
unohda*(Jes.49:15).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/14-asema/](https://opusdei.org/fi-fi/article/14-asema/) (9.3.2026)